

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 FEBRUÁR 1. * 4. (3079.) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

A kultura gyógykovácsa

Csodabogárpátkoló-műhely a Lágymányoson

Ára 50 fillér

Jánossy Gábor bátyámuram

parlamentari szavallataiból

Tisztelt Ház, kedves Képviselőtársaim! Mint halhatatlan elődöm, Fejbőlintó János mondta, csatlakozom az előttem szóló véleményéhez. Mert végre is valami eredményt csak fel kell mutatni választóinknak a valorizáció terén. Ha sem a hadikölcsönöket, sem a pénzügyminiszeri tekintélyt nem sikerült valorizálni, valorizáljuk legalább a miniszterelnöki omnipotenciát. Ezt még az a szörösmájú ellenzék sem veheti rossz néven tőlünk, mert miből élnének ők, ha nem kiabálhatnák tele a világot, hogy itt diktatúra van. Egy akol, egy pástor, — mondja az Írás. Egy vályú, egy vezér, — mondom én, vagy mint Julius Caesar mondta: nyomuljanak be a légiók a Munkásbiztosító Intézetbe, a Faksz-ba és a Beszkárt-ba.

Ami pedig Nagy Emilről illeti, ne higgye a volt bohém-pecsétör, hogy egyedül ő csinálta a spanyolviaszkot. Én is tudok olyat csinálni, de meg-tisztetem celldömölki választóimat azzal, hogy idevonatkozó tevékenységem eredményét a kerületemben hagyom. Azt mondta Nagy Emil, hogy Bethlen István még „Ángyán térdét” is gerincnek nézi. Uraim, én közelről ismerem Ángyán szőnyegenforgó térdét s így térdemleges választ adhatok Nagy Emilnek. Ángyán Béla sohasem térddepelt idegen istenek előtt, nem ájult el, ha látott egy angol lordot, aki gumisarkot hordott, ami pedig Rothermere lordot illeti, fogadok, hogy a lord Ángyán nevét ép olyan jól tudja kiejteni, mint a Nagytét.

De hát nem is erről van szó, ahogy ezt az az Éliás nevű és Mózes-hitű próféta mondta, aki zsidó létére igen rendes, becsületes ember volt, bármennyire is különbözik ebben Gömbös képviselőtársam véleménye szerény véleményemtől. Hanem arról van szó, hogy az én igen tisztelt Fábíán képviselőtársammal — úgy látom — nemcsak, hogy egy valláson, de egy nézeten sem vagyok. Unberufen, ahogy ezt ama destruktív költő mondaná. Fábíán képviselő úrnak nincs igaza, amikor a forgalmiadó-ellenőrök miatt

Bud János öccellenciáját üti, vagy — hogy a demokraták is megértsék —: froclizza.

A forgalmiadóellenőrökkel tegyen Fábíán képviselő úr amit akar, én sem szeretem őket, ott egye meg a fene valamennyit, de jó miniszteremet, Bud Jánost, ne bántsa. Különbösen is nagy igazságtalanság pénzügyi dolgokban őt bántani, mert ugyanilyen címen engem is lehetne piszkálni. Én tudniillik éppen úgy lehetnék pénzügyminiszter, mint ő. Sőt nemcsak én, hanem igen tisztelt Kuna Pé képviselőtársam is. Már pedig egy ilyen alapon álló pénzügyminiszter ilyen alap nélkül támadni mégsem lehet. Fábíán és Sándor Pál képviselőtársaim hiába macerálják szeretett miniszteremet, meg vagyok győződve, hogy Bud kegyelmes úr is azt feleli csak, amit megboldogult XVI. Lajos mondott a guillotine alatt: Fő, hogy az ember ne veszítse el a fejét!

Áttérve felszólalásom tulajdonképeni céljára, engedjék meg, hogy a megfelelő adag ellágyulással mélyet sóhajtsak, midőn a költőt idézem: „Millen idők, millen idők!” Mert ugyebár önök is elmormogták egy párszor, a pesti uccán járva, halhatatlan poétáinkkal, hogy: „Mi piroslik ott a síkon távolban?” És ugyebár közelebb menve, önök is látták, hogy eme pirosló dolog nem egyéb, mint ama „Mersz-e Mária”-nek meg ama „Nászéjszaká”-nak a plakátja. Hát, kérem, megállva ezen plakátok előtt, megáll az ész is. Magam részéről legalább is nem tudom felérni ésszel, hogy még mindig nem nyilalt a dözsölő színházban hentergő pesti közönség oldalába a költő szava, hogy aszongya: „Nem látod a bosszús egeknek ostorait nyomorult hazádon?” Mert mi más az ilyen, mint a végpusztulás előjele, amikor egy mámorokban bukdácsoló főváros lakossága, holmi Mersz-e Mária-keg meg Nászéjszakákat fal szeméivel az uccán, ahelyett, hogy az adóösszeírásról szóló plakátokat olvasgatná.

Hiszen nem mondom, nem rossz egy olyan Nászéjszaka, végre is legények vagyunk még a talpunkon, ugyebár, kedves képviselőtársaim, akik nem megyünk még egy kis fickándozásért ahhoz a fránya Voronoffhoz, de hát az ilyesmi mégsem az uccára való. Csodálom, hogy szeretett miniszterelnököm, Bethlen István nem szól bele az effélékbe azzal a pártunkban oly jól bevált cenzúrával. Pedig ő is legény még a talpán.

Mindezeket kifejtve már csak egy gondolat bánt engemet, mint ahogy a költő mondja: elfogadják-e a hadikölcsönvalorizáció módosítására irányuló javaslatomat, melyet az igen tisztelt pártelnöki tanács felügyelete mellett fabrikáltam össze, avagy sem. Ha elfogadják, jó, ha nem, akkor a költővel csak annyit mondom: Opasno je van se nagnuti!

Ezekután pedig bizalmam az ősi Bethlen-kormányban és a fent oly szakszerűen kifejtett okoknál fogva a javaslatot elfogadom. (M + H)

Trockij számkivetésben

— A gazemberek!... Azzal a metódussal bántak el velem, amit tőlem tanultak.

A fuldokló

EGY HANG (a híd alól): Segítség! Nem tudok úszni.

EGY TANÁR (fent a hídon): Én se. De nem is csinállok olyan nagy lármát.

Cifra eset

A szobalány: Jaj, nagyságos aszszony kérem... A nagyságos úr megtudta a házmesternétől, hogy tegnap este egy fiatalembert fogadott a nagysága.

A nagysága: Tudja mit?... Mondja neki, hogy magánozó jött.

A szobalány: Nem lehet! Akkor még jobban dühöngene.

Maki temetése

Abból az alkalomból, hogy Maki, az Állatkert oroszlánja, fődi pályafutását befejezte, az állatok körében olyan nagy részvét nyilvánult meg, amilyenre régen nem volt példa. Az állatfejedelem temetésén megjelent az egész udvar, de ott voltak az udvar közvetlen környezetéhez tartozó egerek is, élükön a Templom egerével. A Macska is részt vett mint távoli rokon és hogy gyászát méltóan kifejezze, elhatározta, hogy egyelőre nem lesz látható a Magyar Színházban.

A gyászolók között találtak a krokodilust is, aki közismert könnyeit hullatta. De nem hiányzott a bögőmajom se, hogy nevéhez méltó bőgéssel fokozza a gyászt. A strucc a legpompásabb tollait ajánlotta fel a temetés fényének emelésére.

A koporsót a koszorúk egész halma borította el. A szalagokon az elköltözött iránti alattvalói hűség és fájdalom legőszintébb szavai voltak olvashatók. Az ökör például ezzel a mondattal fejezte ki gyászát:

— Végre Te is a fube haraptál.

A temetés költségeinek oroszlánrészét a kenguru viselte, kinek áldozatkésztségét bizonyítja az a körülmény, hogy ez alkalommal erszénye egészen üres lett.

Csak a számár nem ment el a temetésre. Attól félt, hogy a gyászolók tömege bosszút áll rajta, amiért a haldokló oroszlánt megrúgta.

DYMI

JUBILEUM

A híres színpadi szerző darabját századszor adták. A híres művész, aki évek óta bensőséges viszonyban van a híres színpadi szerzővel, ezen a napon századszor játszik a darabban.

Valaki megkérdezi kettőjüktől:

— Miért nem házasodtok össze? Hiszen...

A híres színpadi szerző félbeszakítja az érdeklődőt.

— Megmondom. Még ráérünk. Megvárjuk, amíg ketten együtt százévesek leszünk. Ezen a napon összeházasodunk.

— Szóval még 12 évig kell várunk erre a pillanatra — állapítja meg az érdeklődő.

*
Ki a szerző és ki a színész? A helyes megfejtők között egy páholyt sorsol ki a Borszem Jankó a *Nászéjszaka* 100-ik előadására.

Az új könyvelő

— Mondja, jártas maga a kettős könyvelésben?

— Nemcsak a kettősben, hanem a hármasban is.

— Hármas könyvelés? Ezt nem értem.

— Az utolsó helyemen külön csináltam mérleget a főnökömnek a nyereségről, egy másikat a társának, ebben már nem volt nyereség, egy harmadikat pedig az adóhivatalnak és ebben már veszteség volt.

— Hogy van ez, kérek? ... Azelőtt olyan sok új nemes volt Magyarországon, most pedig senki sem lesz nemes.

— Ennek két főoka van. Az egyik az, hogy a kormány nem remesíti, a másik meg az, hogy a munka nemesíti.

Modern feleség

— Végre rájöttem, hol tartózkodik az uram esténként.

— Nos, édesem?

— Képzeld, odahaza. Véletlenül tudniillik otthon maradtam az este.

Szerelmi politika

— Mondd, Mancika, mért adtál kosarat annak a kormánypárti képviselőnek?

— No, hallod, csak nem megyek olyan emberhez, akiről mindenki azt beszéli, hogy összeférhetetlen!

Német nyelvórán

Tanító: Fokozd ezt a jelzőt: leer.

Tanuló: Herr Lehrer.

Csodabogár

Hogy fér el benne?

Egy pesti hírlap január 21-iki számában „A hercegprímás Pannonhalmán” cím alatt a következő alcímet olvastuk: „Wladár Róbertet díszalumbumba foglalják”. — Te jó Isten, mekkora album lehet az!

Csilléry dilemmája

A KOKOTT: Mit akar attól a kiszáradt proli nőtől? ...
Jöjjön velem, szép ember!

Molnár Ferenc beszámol
newyorki tapasztalatairól

A Borszem Jankó munkatársa fölkereste Molnár Ferencet, az amerikai újtjáról hazatért illusztris író, hogy nyilatkozzék newyorki benyomásairól. Molnár Ferenc eleinte hallani sem akart róla, hogy a Borszem Jankónak adja le az amerikai élményeit. De később rájött, hogy mindez, amit ott tapasztalt, csöppet sem humoros, hát beleegyezett, hogy egy vicclap számoljon be impresszióiról.

— Mit szól ön a newyorki felhőkarcolókhöz?

— Egyetlen egy felhőkarcolót láttam. De az aztán igazán felhőkarcoló volt.

— És hol látta Mester ezt a felhőkarcolót?

— Egy newyorki képtárlaton.

— Hogy-hogy?

— Valamelyik futurista kép előtt, mely zord, haragos felhőket ábrázolt, egy jenkai állt meg, aki, hogy meggyőződjék róla, csakugyan valódi felhő-e, zsebéből elővette peniculusát és karcolni kezdte a képet. Ez volt egy igazi felhőkarcoló.

— Newyork ipari életéről mi a véleménye?

— Újabban a malomipar gyönyörű fejlődésnek indult.

— Miből következteti ezt?

— Molnárral van tele a város. Más nem érdekli őket. Molnár és „A vörös malom” az ideálja minden jenkinek.

— Milyen benyomást tett önre az amerikai rendőr?

— Igen udvariasak. Keztyűs kézzel bánnak az emberrel. Például, amikor át akartam haladni a negyvenkettedik utcán, a rendőr galléron ragadott...

— Hol itt az udvariasság?

— Na igen, mert a kezén, amellyel megragadott, keztyű volt... Tehát mégis csak keztyűs kézzel bánt velem.

— Newyorknak melyik részlete tetszett legjobban?

— Az ötdolláros részlet.

— Tessék?

— Mert tudnivaló, hogy Newyorkban minden tizedik embernek autója van. Ötdolláros heti részletre kapni egy Fordot. Hát ez a részlet tetszik nekem a legjobban.

— Helyesli az amerikai szesztillamat?

— Ostobaság. Amíg az én darabjaimat adják, mindig lesznek részeg emberek. Részegek lesznek a sikertől. Ez ellen nem tehet semmit a kongresszus.

— Milyen Amerika mezőgazdasága?

— Kielégítő. Én legalább is pompásan arattam. A táblák gyönyörűek voltak.

— Még egy kérdést: elképzeli-e, Mester, hogy van olyan magyar, akit még viharosabban ünnepezné Amerikában, mint önt?

— Elképzelem. Például egy boksbajnokot, aki legyőzné Turneyt, a világsampiont.

— És elképzelné-e, hogy itthon a kormány, a parlament, a főváros és az egyetemi ifjúság várná azt a magyart, akit úgy ünnepele a hatalmas Amerika, mint önt?

— Ó, igen. Ha az illetőt teszem azt Purinyáknak, Cseszmáknak vagy eifelének hívnák, szóval fajmagyar és egy göllal többet rúgott volna, mint a legjobb amerikai futballista.

Borsszem Jankó a színházban

Őnagysága őrangyala

— Épenséggel nem Deval-orizált vigjáték —

Első felvonás

Maklári (végigméri Rajnait): Se-lyemfiú!

Rajnai: Marha! Előbb nézze végig a darabot, aztán beszéljen. Három felvonáson át vetkőzik előttem Gombaszögi és én egy ujjal se nyúlok hozzá. Sőt: még Az Est-lapokból se kapok tiszteletplétdányt. Így vagyok én kintartva.

Maklári: Sok kintartást kívánok a nagy sikerhez. (El.)

Stella (a darab fordítója Révész Ferenchez, a darab tulajdonosához): Kétezeröttszázért eladom a tantiémet.

Révész: Várjuk meg Gombaszögi belépőjét.

Stella: Mit vár rajta? A legdrágább szalonban csináltatta.

Gombaszögi Frida (Rajnaihoz): Maga kicsoda?

Rajnai: Bé-listás bakk-játékos és szerelmes.

Gombaszögi: Kibe?

Rajnai: Csak nem képzeli, hogy Fedák Sáriba, aki a maga szerepét akarta eljátszani?...

Gombaszögi: Vagy úgy?... Akkor megengedem, hogy hat hónapig a titkárom legyen és maga bontsa fel a címekre érkező szerelmes leveleket. No, nem örül?

Rajnai: Még valamit kérnék... Szeretném megnyerni Az Est tehetségpályázatát.

Somlai (mint férj): Hohó, én is itt vagyok. Engem is hirdet a színlap.

Gombaszögi: Jó, akkor magát a hirdetés pályázatnál fogom támogatni.

Második felvonás

Szobalány: Hát kit szeret a nagysága? Rajnait vagy Somlait?

Gombaszögi: Nem tudom. Ma olyan szórakozott vagyok. Eddig csak tízszer öltözködtem. Ha majd huszadszor vetkőzök, talán jobban ki tudom elemezni a lelkemet.

Szobalány: Igaza van. Pszichoanalízis nélkül nincs vetkezés.

Rajnai (Gombához): Hiába únt rám, én nem megyek el innen.

Gombaszögi: Elment az esze?

Rajnai: Az igen, de én maradok.

A közönség: Én is.

Stella (Révészhez): Nem adom háromezren alul.

Révész (nem tudja, hogy örüljön vagy búsuljon a siker miatt): Menjén a „Macská”-ba!

Stella: Na persze! Örülök, hogy kimáztam belőle.

Somlai (Gombához): Eljöttem, hogy szeresselek.

Gombaszögi: Nem lehet, édesem. A kombinémat magával vitte Rajnai. Azzal takarózik szegény.

Somlai: Jó lesz te nekem kombiné nélkül is. De hogy került Rajnaihoz?

Gombaszögi: Lehet, hogy eszme-csere közben.

Somlai: Ne plagizálj a „Nászéjszaká”-ból, elég jó szereped van.

Fedák Sári (a nézőtérén): Nekem legyen mondva!

Gombaszögi: Menjen. Reggel óta nem szeretem magát.

Somlai: Most még csak délelőtt van. Estig meggondolhatja. Nem kel föl?

Gombaszögi: Köszönöm. Nekem csak akkor fekszik a szerep, ha ágyban fekszem.

Rajnai (Gomba pizsamájában a fürdőszobából jön): Én vagyok a legszebb fiú. És milyen hű vagyok!

Gombaszögi: Hamis magának még a pizsamája is. Hagyjon, el akarok menni.

Rajnai: Most, mikor a legnagyobb jelenetünk van?... Majd ad magának a rendező!

Gombaszögi: Jó, maradok, de mi lesz, ha megtudja az uram?

Rajnai (Gombinével babrálva): Hagyja ezt a kombinéciót!

Harmadik felvonás

Gombaszögi: Álmában megcsókol-tam.

Rajnai: Hogyan? Elaludtam? Az lehetetlen! Egy ilyen érdekes darab mellett... És a férje?

Gombaszögi: Elment a „Dybuk”-ot próbálni.

Rajnai: Akkor használjuk fel az alkalmat.

Gombaszögi: Nono, csak ne olyan mohón... Ne felejtse el, hogy ezt a szerepet legalább ötvenszer kell ismételnie.

Fedák Sári (félíg ájultan): Jézus! Én én egy ilyen darabból kimaradok! Mongodin

Szomszédasszonyok a színházról

— Tegnap a színházban voltam... Olyan szép, megható darabot játszottak. Hatan is meghalnak a végén.

— Gondoltam... mert mikor a színház előtt elmentem, rengeteg koszorút vittek be.

VÍGSZÍNHÁZ

Őnagysága őrangyala

Jacques Deval 3 felv. vigjátéka

Gombaszögi, Rajnai, Gazsi

Somlay, Makláry, Mály

Gárdonyi, Hajmássy

Hatalmas

siker!

A FIRHANG MÖGÖTT

MOLNÁR FERENC, mint egyik nyilatkozatában mondja, főleg azt csodálja azt amerikaiakban, hogy még tudnak mosolyogni. Figyelmébe ajánljuk a kitűnő Molnár Ferencnek, olvassa el utólag a jobboldali sajtó kesernyés tudósításait newyorki fogadtatásáról. Garantáljuk, hogy ezeken ő is mosolyogni tud.

VAN AZ OPERÁNAK egy egészen fiatal kedves kis gyermek-tagja, Horváth Mancika, aki jelenleg a Hónapok házában aratja sikereit. Törzs Jenő, a szerző, az egyik előadás után a következő megjegyzést tette kis kollégájára:

— Nagyszerűen játszik ez a gyerek, de nagy kár, hogy nem őszinte a játéka.

— Miért nem őszinte? — kérdezte megütközve Radnai Miklós direktor.

— Azért, — felelte mosolyogva Törzs — mert ahogy ez a gyerek játszik, az már — szavamra — nem gyerekjáték.

JACQUES DEVAL, az „Őnagysága őrangyala” című vigjáték szerzője, a következő táviratot intézte Jób Daniélhez:

VALLJA BE ŐSZINTÉN, HOGY TETSIK A DARABOM?

Jób a következő távirattal válaszolt:

DEVALLOM! NAGYON TETSIK!

A NÁSZÉJSZAKA félszázados előadása a félházas előadások sivár korszakában ritka és örvendetes eseményt jelent.

A MAGYAR SZÍNHÁZ néhány hatalmas balsiker után felújította a nagyszerű „Peer Gynt”-öt. Úgy látszik, amit elrontottak az újításokkal, azt most az ilyen felújításokkal akarják helyrehozni.

AZ OPERA társalgójába ezzel a hírrel állít be Dalnoki Viktor:

— Hallottátok, hogy az ügyészség átfirt az Operához és tiltakozott „A hónapok háza” ellen.

— Hogy jön ehhez az ügyészség? — kérdezik.

— No, halljátok! „A hónapok háza” tiszta plágium. Az ügyészség a Markó uccában már évtizedek óta műsoron tartja a hónapok házát.

„L' état c'est moi!”

A Városi Színházban történt. Egy úriember idegesen futkározott a folyosókon és mindenütt Fletá-t, a világhírű tenoristát kereste. Hogy, hogy nem, a színpadra került és itt majdnem beleütközött a nagy Fletá-ba. Bocsanatot hebegve mondta:

— Excusez... je cherche Monsieur Fleta. (Bocsánat, Fleta urat keresem.)

A művész — az „állam én vagyok” szállóigét elmésen variálva — így válaszolt:

— Fleta c'est moi! (Fleta én vagyok.)

Lekaptak

Olvasom, hogy egy orosz tudós olyan fényképező masinát szerkesztett, amelynek érzékeny lemeze lefényképezi az ember gondolatát. A humoristák tehát a jövőben egyszerűen odaállnak a fényképezőgép elé és annak rendje és módja szerint lefényképezik azt, amit írni akarnak. Szinte már látom is, hogy lesz a jövőben:

Fényképész: Nagy képet, vagy kis képet parancsol?

Humorista: Semmiesetre sem nagyot, mert majd megint azt mondják, hogy nagyképű vagyok. Egy egészen kicsi képet kérek.

Fényképész: Tessék helyet parancsolni. Uraságod egy pillanat alatt kész lesz.

Humorista: Sok gazdagot fényképezett már le?

Fényképész: Hogyne, kérem szépen.

Humorista: És az is mind egy pillanat alatt lett kész?

Fényképész: Hja, amilyen világot élünk.

Humorista: Járnak ide szerelmek?

Fényképész: Bár ne járnának. Azokkal van a legtöbb baj. Minden lemezem elolvad. Olyan forrón gondolnak egymásra.

Humorista: Ha jegyespárt fényképez le, kinek tisztább a gondolata: a menyasszonynak, vagy a vőlegénynek?

Fényképész: Esetek szerint változó. Vannak vőlegények, akik nem is mernek a masina elé állni. Mert a fénykép azonnal elárulná gondolatukat.

Humorista: Hát politikusokat fényképezett-e már?

Fényképész: Isten ments! Mi volna ebből az országból, ha a nyilvánosság megismerné valódi gondolataikat. Képzeld el, micsoda tragédia is volna, ha az adófizető polgárok megismernék Bud igazi gondolatait az adócsökentésről, vagy a hadikölcsönkötvények valorizálásáról.

Humorista (türelmetlenül): Kezdenj hozzá, mester. Kapja le az ötletemet. A Borsszem Jankó már nagyon sürges...

Fényképész: Kérem, már kész is van. (Átnyújtja.) Tessék parancsolni.

Humorista (nézi az üres lemezt): De hiszen ezen semmit sem látok.

Fényképész: Pardon, arról igazán nem tehetek, hogy uraságodnak egyetlen ötlete sincs. (E. M.)

Jobb család

— Hallom, hogy a fiam több ruhát csináltatott magánál és már két év óta nem fizetett.

— Ó, kérem, nem olyan nagyon sürgös...

— Csak azért jöttem, mert én is szeretnék hasonló föltételek mellett néhány öltönyt csináltatni.

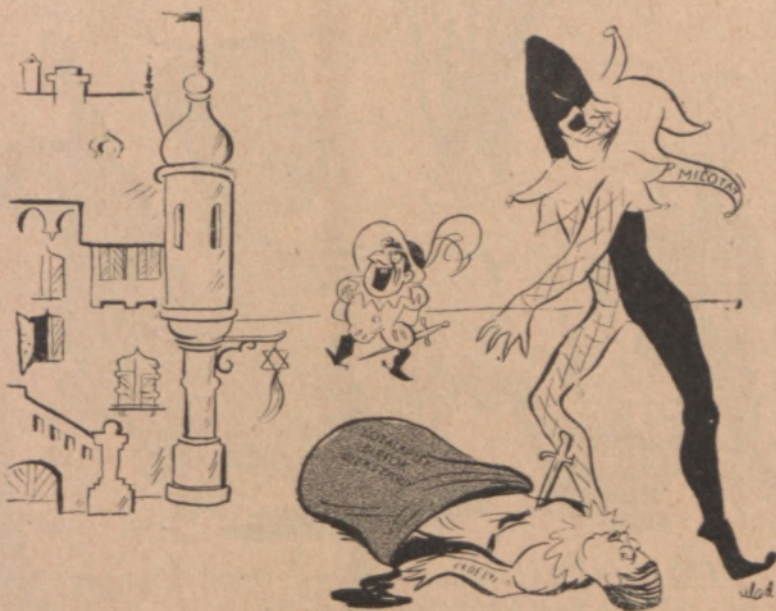
Skandináv vicc

Mama: Mért ültök ilyen szótlanul itt, gyerekek, már egy óra óta? Mért unatkoztok, mért nem játszatok?

A kislány: Hiszen játszunk, mama! Azt játszuk, hogy felnöttek vagyunk.

Error in persona

(A „Magyarság” nagy kampányt folytat a „Nemzeti Földművelő Rt.” ellen, amely a tolna-megyei közép- és alsóosztályú birtokos gazdákat, de a borsóból nem Klebelsberg, hanem Erdélyi Aladár képviselő ügrott ki.)

Klebelsberg (mint a „Rigoletto” című operában Mantua herceg, akit Rigoletto meg akart gyilkoltatni, de helyette saját leányát ölik meg, aki áruhába van öltözve): *A sajtó ingatag...*

PARLAMENT-SZÍNHÁZ

— Heti műsor —

Vasárnap: „Az angyalát öngyűgának!” (Kéthly Anna csipős beszéde után sóhajtja: Bud János.)

Hétfő: „Az utolsó bölény”. (Nagy Emillel a címszerepben.)

Kedd: „Életre-halálra...” kurizál a „forrongó” kormánypárt Bethlen Istvánnak.

Szerda: „Az orvos dilemmája”. (Csilléry András és Barla-Szabó József összeférhetlenségi drámája. Biztos, söt Munkásbiztos siker.)

Csütörtök: „Álarcosbál”. (Játsszák egymás közt az egységspárt különböző frakciói.)

Péntek: „Mesék a gépkocsiról”. (Szövegmagyarázat — az állami költségvetésben.)

Szombat: „Sámson—Bud és de lila a képed t. adóalany, mióta az ellenőrök lenyúzzák a bőrödöt”.

Bűbajos eset

Kedves Borsszem Jankó! Őszintén bevallom, nagy papucs vagyok. A multkor egy baráti társaságban felejtettem magam és éjfél után kettőkor mentem haza. Bátortalan kopogtatásomra nőm kiszólt:

— Samu, te vagy?

— Attól félek, igen, — dadogtam odakint.

Az első millió után

Rosenduftné: Mondja csak, nem tudja, hogy a látogatók névkártyáját tányéron kell behozni?

Az új inas: Tudom, de azt hittem, hogy talán a nagyságos asszony nem tudja.

Szerkesztő úr, reklamálok!

— Halló, szerkesztőség?

— Igen!

— ...Kérem a báli tudósítót.

— Én vagyok. Mit parancsol?

— Panaszom van. A báli névsorból kimaradtam. Igazán hallatlan...

— Ki beszél?

— Lucy...

— Bocsánat, lehetetlen, hogy ön kimaradt volna.

— Most olvastam át a névsort. Acy, Bicy, Bucy, Böcy, Ducy, Döcy, Göcy, Hocy, Jocy, Kocy, Lacy, Locy, Mucy, Muncy, Pahcy, Pincy, Pocy... Szóval kimaradtam.

— Engedelmet kérek, ha szabad érdeklődnöm, milyen ruhában volt ön a bálon? Hátha így jobban fogok emlékezni...

— Szmokingban voltam...

— Etonfrizurával?

— Természetesen.

— Cigaretézott?

— Mint a pinty.

— Akkor, pardon, nem is csodálom, hogy kimaradt a jelenvolt hölgyek névsorából.

— Nem lehetne valahogy pótolni?

— Kedves Lucy, sajnálom, de kívánságának nem tehetek eleget, mert a báli névsorba a jelenvolt urakat soha sem szoktam fölvenni.

A pehhes ember

— Ami engem illet, én háromszor voltam boldogtalanul szerelmes.

— Ó, maga szerencsétlen!

— Az első szerelmem zárdába vonult, a második megszőkött egy barátommal...

— És a harmadik?

— Azt feleségül vettem.

A sárkány hetedik feje

FÁBIÁN BÉLA (mint modern Szent György lovag):
Így ni!... Hat fejet már levágtam...

BUD JÁNOS:... de ez a hetedik fej még sokáig fejtő-
rést okoz magának!

Halmozási járvány Magyarországon

Pontos statisztikai kimutatás arról, hogy ki mit halmoz

Élénk visszhangot keltett ország-
szerte az a mozgalom, hogy politiku-
saink hagyják abba az állások hal-
mozását. Mi is visszhangzunk, de ob-
jektíven meg kell állapítanunk, hogy
nemcsak a politikusok rabjai a hal-
mozás szenvedélyének, hanem mások
is. Rengeteg olyan ember van hazánk-
ban, aki halmozásból él. Ime a pon-
tos statisztika:

A turfember a bukmékernél hal-
moz.

A poentör a bakk-asztalnál halmoz.

A bukott bankár bűncelekményt
halmoz.

A színházi riporter dicsérő jelző-
ket halmoz.

A pesti háziúr aranybért halmoz.

A rossz humorista szóvicceket hal-
moz.

A pénzügyminiszter baklövéseket
halmoz.

A kilépő képviselő nyiltleveleket
halmoz.

A színházi naiva éveket halmoz.

A városatya panamákat halmoz.

A fajvédő fokosokat halmoz.

Egyetlen kivétel az Ingtalanbank
vezérigazgatója, aki nem halmoz, ha-
nem — Halmos.

Kedves Borsszem Jankó!

Nagyobb utat tettem autón és de-
fektus miatt egy kis városkában re-
kedtem éjszakára. Az egyetlen gya-
nus vendéglőben szálltam meg sofő-
römmel. Másnap délelőtt rendbehoz-
tuk a kocsit. Mikor fizetni akarok, a
vendéglős hetvennyolc pengős számlát
nyújt át.

— Hogy számít maga? — kérdez-
tem.

— A nagyságos úr szobája négy
pengő, a sofőr szobája négy pengő és
az automobilé hetven pengő.

— Megörült? Azért, mert a kocsim
az istállóban állt?...

— Kérem, én minden ló után egy
pengőt kapok. A nagyságos úr auto-
mobilja pedig hetven lóerős...

Modern hirdetés

„Aki bebizonyítja, hogy az általunk
gyártott dzsem az egészségére ártal-
mas, annak tíz üveg dzsemet, adunk
ingyen.“

— Vajjon micsoda pontika van
amögött, hogy az új hercegprimás
nem politizál?

2 amerikai adoma

Doktor Blisz-t, aki Garfield elnök
kezelőorvosa volt, egy társaságban
nagyon dicsérte Sheridan tábornok.

— Kitűnő orvos volt, — mondta, —
az életemet mentette meg.

— Hogy-hogy? — kérdezte dr.
Hammond.

— A winchesteri ütközet előtt na-
gyon beteg voltam és Filadelfiába
küldtek dr. Agnew-hez. Valami gyógy-
szert adott nekem, amitől még rossz-
szababb lettem. Aztán dr. Hamilton-
hoz küldtek. Ő is írt nekem valamit,
amitől lényegesen rosszabbodott az ál-
lapotom. Végre dr. Blisz-t hívták
hozzám és...

— ...akkor még rosszabbul lett?
— vetette közbe Hammond.

— Ó, nem! Blisz megmentette az
életemet. Blisz ugyanis nem jött el.

*

Mark Twain, a nagy humorista,
úton volt és egészen elmerült egy ér-
dekes könyv olvasásába. Szemközt
vele egy lelkész ült a kupében a fele-
ségével és a leányával, akik minden-
áron meg akartak ismerkedni Twain-
nel.

— Szép vidék, nemde? — kezdte
a társalgást a pap.

Twain nyugodtan tovább olvasott.

— Biztosan valami nagyon érdekes
könyv, — próbálkozott tovább a lel-
kész.

Twain biccentett a fejével.

— Milyen szorgalmas ember ön!

Az író hallgatott. Hosszú csend.

— Elfogadna tőlem egy jó szivart?

— Köszönöm, — felelt Twain. —
Sohasem dohányzom.

— Ó, milyen nagyszerű ember! Ak-
kor talán egy pohár viskit?... Első-
rendű...

— Köszönöm. Sohasem iszom.

— Csodálatos! Milyen pompás tu-
lajdonságai vannak önnek! Szabad
talán bemutatnom a feleségemet és a
leányomat?

— Köszönöm. Sohasem szeretkezem.

Mikor az elnök bandzsál

Elnök (az egyik vádlotthoz): Hogy
hívják magát?

A másik vádlott: Troppauer.

Elnök: Nem magát kérdeztem.

A harmadik vádlott: Nem is felel-
tem.

Jótekonyság

— Igaz, hogy Grünzweig az egész
vagyonát egy árvaházra hagyta?

— Igen.

— No és tulajdonképpen mit ha-
gyott hátra?

— Tizenegy gyereket.

Gyenge és Sulyok

Nagyváradon dr. Gyenge János re-
formátus lelkész rendőrökkel távolí-
totta el dr. Szabó Lajos lelkészt, akit
Sulyok István református püspök ne-
vezett ki az ő helyébe. Ebből az lát-
szik, hogy az a Gyenge sokkal erő-
sebb, mint Sulyok és most csak az a
kérdés, hogy kettejük közül melyik
vetette el a sulyokot.

Az átszállójegy

Járókelő (megy a villamossínen és nézi az átszállójegyét).

Villamos (jön).

Villamoskerék (átmegy a járókelő lábán).

Tömeg (összeverődik).

Rendőr (jegyzőkönyvet vesz fel).

Tűzoltók (kiemelik a kerekek alól a járókelőt).

Mentők (bekötözik a sebet).

Mentőautó (a Rókus felé megy).

Műtőszoba (várja a sérültet).

Sebész (kést készít elő).

Kés (levágja a fityegő lábat).

Vér (folyik).

Asszisztens: (segít).

Járókelő (alszik).

Operáció (befejeződik).

Levágott láb (spirituszba kerül).

Műtőasztal (a mellékszobába gördül.)

Műszerész (hozza a falábat).

Főorvos (rákapcsolja lábcsonkra).

Járókelő (fölbred).

Seb (fáj).

Járókelő (jární próbál).

Orvosok (biztatják, hogy csak próbáljon).

Járókelő (nyög).

Nap (besüt).

Faláb (kopog).

Járókelő (már jár).

Orvos (lesegíti a lépcsőn).

Járókelő (ismét a villamossínen megy és megáll a villanyóra előtt).

Villanyóra (11 órát mutat).

Átszállójegy (9-re van lyukasztva).

Járókelő (dühösen kifakad: „A fene egye meg, lejárt az átszállójegyem“).

—ást—

Az utolsó bő lény

A címszerepben:

Sokorópátkai Szabó István

Szenzációs méretű siker!

Publicisták keserve

— Rémes! Milyen túlzásfolt ez a mi pályánk! Egy vezércikkíróval megint több lesz.

— Hogy-hogy?

— Ma ismét kilépett egy egységes-párti képviselő.

Beöthy és a szerző

Beöthy László szintársulata egy kitűnő magyar vígjátékírónak, Török Rezsőnek háromfelvonásos darabjára készül. A *Nászéjszaka* példátlan sikere miatt azonban nem tud terminust kitűzni a Belvárosi Színház a bemutatóra. Török Rezső a napokban sóhajtozva mondta a barátainak:

— Furcsa ember ez a Beöthy. Törököt fogott, de nem ereszt...

Rövid párbeszéd a folyosón

Bud János: Igazán nem értem... Valahányszor az én tárcám ügyeihez szólsz hozzá, olyan goromba vagy, mint a pokróc.

Sándor Pál: Én vagyok a pokróc? Te vagy a pokróc. Hiszen téged porollak!

Az író álma

Molnár Ferenc, amerikai útjáról hazatérve, arról álmodik, hogy nem mint diadalmas író, hanem mint boxbajnok jött vissza.

Kedves Bud!

Sok pesti mellékkucában ez a hatalmas figyelmeztető tábla olvasható:
ITT TILOS A BEHAJTÁS!

Mondja, kedves pénzügyminiszter úr, ezekben az uccákban az ön forgalmiadóellenőreinek is tilos a behajtás?

Lipótvárosi tullicitálás

— A férjemmel holnap a Riviérára megyünk néhány hétre. Hát ti, édesem?

— Nekünk költségesebb passzióink vannak. Egy páholyt vettünk Fletá-hoz.

Oszkár bácsi mesél a kicsikről a nagyoknak

Azt mondják, hogy a kicsinyeknek tudok mesélni. Leginkább a kicsinyek mondják ezt már tizenöt esztendeje. Most megkísérlem, hogy a nagyoknak meséljek. A kicsinyeket mindig érdekli, ha nagyokról mesélek. Nos, talán a nagyokat is érdekelni fogja, amit a kicsinyekről mondok.

*

Tavaly, amikor Szolnokon először meséltem, rengeteg gyerek jött el. A mesedélutánt dr. Harmos Andor tanfelügyelő nyitotta meg. Utána felsiettem az emelvényre. Hagyományos szokásomhoz híven, a mesemondás megkezdése előtt bemutatkoztam. Körülbelül ilyenformán:

— Én vagyok az Oszkár bácsi. Én mesélek Budapesten az Állatkertben, a Zeneakadémián és a rádióban.

A jólnevelt szolnoki gyermekek elkezdtek tapsolni és éljenezni. Amikor csend lett, az első sorból felugrik egy bájos, eleven kisfiú és elkiáltja magát:

— Ujjé! A rádióban egész más-képp nézel ki.

*

Pár évvel ezelőtt a Vigadóban karácsonyi gyermekdélutánt rendeztek. Ujságokban és öles falragaszokon hirdették, hogy az előadáson

Ilosvay Rózsi színművész mesél

Ilosvay Rózsi az utolsó percben lemondott. A rendezőség nagy zavarban volt. Az egyik rendező megtudta, hogy délutánonként az Otthon-Körben tartózkodom. Telefonált, menjek azonnal el és mentsem meg az előadást. Autót küldött értem. Azóta sem küldtek értem autót. Elmentem az előadásra s amikor a pódiumra léptem, az én drága közönségem lelkes tapsal fogadott. A következő vallomással kezdtem el a mesémet:

— Kedves kis pajtásaim! Nehogy valami félreértés legyen, bejelentem nektek, hogy nem én vagyok az Ilosvay Rózsi néni.

Az a vén Vigadó még nem hallott olyan kacagást, ami erre kitört.

*

A Zeneakadémia nagytermében tartott mesedélutánon történt ez a kedves kis epizód. A mesemondás legizgatottabb részéhez értem, mikor a hősök küzdelem után a győzelem felé közeledik. Hálás hallgatóim nyitott szájjal várták a mese fordulatót... egyszerre csak egy kislány elkiáltja:

— Oszkár bácsi, tessék egy kicsit várni, mert nekem ki kell menni.

KÉPREJTVÉNY

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A *Borsszem Jankó* mult számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „Jogviszony”. Jutalmat dr. Havas Károly (Budapest, Aradi u.) nyert.

Röntgen-lelet

A vendéglőben megkérdi a vendég:
— Pincér, ugy-e, én röntgen-adagot kaptam?

— Hogy tetszik ezt érteni?

— Úgy, hogy ezen a darab húson csak a csontok láthatók!

Iósnnél

— Ezek a kártyák nem mondanak jót, nagyságos asszony. A férje azon az úton van, hogy megcsalja. Léptenyomon kellene, hogy kövesse őt...

— Az nehezen fog menni. A férjem tudniillik pilóta.

Ahogy Pistike látta

— Szegény Péter bácsi... még mindig a nyakán ül a sógornője, aki karácsonykor jött hozzá vendégségbe.

— Ó, tegnap ott voltam náluk, mama... Most már nem a nyakán ül, hanem az ölében.

Van még hűség

— És mondja csak, méltóságos asszony, az a régi szakácsnéja... igen, a Kati... még mindig olyan hű?

— De mennyire! Még mindig ugyanaz a tűzoltó a kedvese.

Sorsjegyarúsítás

— Lehet ezzel a sorsjeggyel nyerni?
— Ó, hogyne! A főnyeremény kétszázezer pengő.

— És mikor van a húzás?

— Február tizenötödikén.

— Akkor sajnálom... de nekem tizedikén kell a pénz.

CORVIN

Február
2.-tól 9.-ig

KAMARA

A szibériai farkasok

filmregény a cári Oroszországból 8 felvonásban
Főszereplők **Alma Rubens, Lou Tellegen és Edmond Love**

Az évad legjobb vigjátéka

Kalandabombagyárban

Mulatságos történet 8 felvonásban

CORVIN

Főszerepben:
ZORO és HURU

KAMARA

A Borsszem Jankó

előfizetői rendkívül kedvezményes áron kapják az

„Ujság“-ot

Magyarország legnívósabb, leg-tartalmasabb politikai napilapját.

Az „Ujság” előfizetési ára
egy óra . . . . . P 4.—

a Borsszem Jankó előfize-tési ára egy óra 1.85

a két lap együtt egy óra
5.85 pengő helyett 4.85

pengőért kapják.

Az „Ujság” előfizetési
ára negyedévre 10.80

a „Borsszem Jankó” elő-fizetési ára 5.50

a két lap együtt negyed-
évre 16.30 pengő helyett „ 13.30
pengőért kapják.

Külön ajándéku kapják az „Uj-ság” részéről az idej könyv-piac páratlan szenzációját, a

MINDENT TUDOK

évkönyvet és a *Borsszem Jankó* részéről a *Borsszem Jankó* humo-ros könyvét. Levelező-lapon vagy telefonon fizessen elő az „Ujság”-ra (V, Vilmos császár út 34.).

A szesztilalom hatása

A kávéházi újságosgyerek, miután vagy egy fél mázsa újságot helyezett el a vendég asztalán, dadogó kebelével várja jutalmát. A vendég megkérdi:
— Hány éves vagy, fiam?
— Tizenöt, — feleli a pikoló.
— Na és te nem tudod, hogy 18 éven alul tilos az alkohol? Erigy, nincs borralaló!

Antialkoholista liga, figyelem!

— És hogy szoktatta le nagyságos asszony a férjét arról a rengeteg ivásról és hajnalozásról?
— Egyszerűen. Valahányszor ki-aludta a mómorát, azt mondtam neki, hogy megvettem azt a ruhát, amit hajnaltájt ígért. Erre aztán végképp leszokott az ivásról.

Amitől a múlt héten egész Pest gurult a nevetéstől

Az újdonsült lipótvárosi méltóságos asszonytól azt kérdezi a nagy estélyén egy tanár:
— Ugyebár, a méltóságos asszony kedves leánya, a Renée, négy nyelven beszél?...
— De még mennyire! Németül, mint egy berlini, franciául, mint egy párizsi, angolul, mint egy londoni...

— Sőt úgy tudom, eszperantó nyelven is beszél.
— Azt meghiszem! Mint egy benszülőtt.

ARANYKÖPÉSEK

Régen a ruhájától nem láttuk a nő térdét, most a térdétől nem látjuk a ruháját.

A nő szerelméből a férfi a festéket kapja legelőször.

A férfiakat etetni kell, hogy megszeliüljenek. A nőket — kiéhezetteti.

Beteg házasságnak házibarát a kezelő orvosa.

A szem a lélek, a tyúkszem a test tükre.

Az asszony részére egy új ruha: életkérdés. A férj részére: részletkérdés.

Karádi Emil

Fővárosi Operettszínház

Az utolsó bölény

Francia bohózat

Hegedüs, Kertész,
Kabos, Vendrey, Székely Lujza
Nagy Erzsé, Babocsay Erzsé

Szenzációs siker!

Az én jubileumom

írta: Faragó Jenő

Honnan tudják meg az emberek, hogy valakinek jubileuma van? Ezt a problémát nem én találtam ki. Néhaj jó Tollagi Adolf, a Népszínház kitűnő komikusa is el-eltűnődött már rajta, amikor az ő jubileumát ünnepelték.

— Csodálatos, — mondotta — én nem szóltam róla senkinek. Mindössze egy embernek mondtam el hosszúnappor a templomban. A szomszédoknak, aki mellettem imádkozott. De a másik szomszédom is nagyon kíváncsiskodott, hát elmondtam neki is. Aztán az előttem ülők kérdezték meg: mit beszélgetünk, hát elmondtam nekik is. Persze, akik mögöttünk ültek, ugyancsak kérdezősködni kezdtek; hát elmondtam nekik is. No, meg egy újságírónak, aki nagyot hallott, az Otthon-klubban. Olyan hangosan kel-

lett vele beszélni, hogy mindenki odafigyelt... Honnan tudták meg mégis az emberek, hogy jubileumom van?

Ilyesféle gondok bántottak mostanában engem is. Honnan tudják, hogy 35 éve vagyok író és újságíró? Talán csak nem onnan, hogy a feleségem elmondta mindenkinek?... Ugyan!?!... Hát hány embernek mondhatta el a feleségem? Száznak, kétszáznak?... Jó, mondjuk: háromszáznak!...

No, de mndeigy; én azért mégis hálás vagyok és boldog vagyok, hogy így ünnepeltek. Annál hálásabb, mert az utóbbi időben már úgy éreztem, hogy egy kissé félretettek. Egy kissé keveset törődtek velem. Azt képzeltem már, hogy ha majd meghalok, a színigazgatók pompás ravatalt állítanak nekem a Király Színház előcsarnokában; pompás ravatalt állítanak nekem és ráfektetik Stella Adorjánt.

Ime, tévedtem. Engem tettek a díszes ravatalra; és most itt forgódom rajta a legnagyobb zavarban és várhatom, amíg eltemetnek...

Ez is egyik furcsasága életemnek, mint ahogy csupa furcsaság volt ez az élet elejétől fogva. Példának okáért pályám első felében a kis Faragó voltam; aztán, minden átmenet nélkül, az öreg Faragó lett belőlem; nem értem rá Faragó lenni. Az igazi, az alap-Faragót voltaképpen nem is ismeri senki.

Most kezdek hát újra. Most: a harmadik dimenzióban, mint jubiláns Faragó azon kell munkálkodnom, hogy megösmertessem az emberekkel az alap-Faragót, az eredetit, a hamisítatlant.

Ez a kép és ez a cikk már ezt a célt szolgálja.

Ilyen vagyok, kérem!...

REB MENÁCHEM CICESZBEISZER SZÖRNYŰ ÁTKOZÓDÁSAI

— O Sándor Pál oreság monlja meg neked úszintén o véleményit és utólag derölje ki, hogy te nem is vadj edj pénzüdminiszter, hanem edj hadikülsüntulajdonos!

— Ledjél te edj tübbjermekes családapa és most lepje meg téged o lángyod o békebeli befektetések valorizált jümölcseivel!

— Aruljanak be tégedet o Scitovszky belüdjminiszter oreságnál, hodj Münchenbe megnézte o híres Pinakothekát.

— Ledjen o Jánosy Gábor képviselü oreság edj rendürkopetányg és foltonosan „idézzen” tégedet!

— Forgalmi adóellenör ledjél te és találkozzál ússze Kispesten edj süttét ocába o Fábán Béla oresággal!

A Borsszem Jankó üzenetei

Muzik: „A villanybiztos úr”, ez a címe a Rózsavölgyi és Társa kiadásában megjelent legújabb pesti charleston-dalnak, amelyet Hesz Ferencnek, lapunk kitűnő munkatársának ötletes szövegére a legifjabb pesti Zerkovitz: Winter Péter szerzett. Hogy honnan, azt lapzártáig sem sikerült kideríteni. Mindezeketől függetlenül meg kell alapítanunk, hogy A villanybiztos úr kétségkívül fel fogja villanyozni a pesti közönséget. — F. J. (H.-M.-V.) Az avult minta felújítását csak valami frappáns téma tenné megokolttá. A paródia hangját következetesen végig kell vinni. Szíves üdvözlét! — Vejke. Úgy látszik, ön nem olvassa a modern írásokat. Különböben nem tudjuk megérteni, hogy még mindig tíz évvel mögöttünk kullog mondanivaló és forma dolgában. Óvakodjék a nyakatekert, német-jiddis-zsargon szövicsektől. Ezek már a Dob uccát is dühbe gurítják. — Vidéki. Arra a kérdésre, hogy ha az uccán „á”-t lehet menni, miért nem lehet „b”-t menni, az a válaszuk, hogy menjen „c” (sz)-ét. — Dr. P. E. Nos, meg van elégedve?

Molnár Jenő tréfái

AHOGY KRITIZÁLNAK...

I.

Szín: a színház előcsarnoka. *Idő:* az első felvonás után. *Szereplők:* egy molett asszony, a férje és egy fiatalember. Ezek a hangos szereplők. *En:* mint néma szereplő, aki ludas vagyok a „Nászéjszaka” magyar átdolgozásában. Érdekelt fél lévén, szimatolom a hangulatot.

A molett asszony (a fiatalemberhez): Maga is itt van? Hogy kerül ide?

A fiatalember: Két barátom mondta, hogy ez egy jó darab. Nem vicc! A nászéjszaka mindig jó. És maguk?

A molett asszony: Mink is úgy emlékszünk rá, hogy jó.

A férj: Na, ami az én emlékeimet illeti...

A fiatalember: Mért? Nem tetszik?
A molett asszony: Mért? Magának tetszik?

A fiatalember: Negyvenhatedszer ismétlik. Tehetséges színészek.

A férj: Mért ne mehetne akár százszor is?... Úgy tudom, Voronoff írta...

A fiatalember: Az meglehet. Mert én is úgy hallottam, hogy valami francia darab.

A molett asszony (a férjéhez): Akkor inkább Párizsban kellett volna, hogy megnézzük, fiam.

A fiatalember: A nagyságos asszony olyan jó francia?

A férj: Azt meghiszem!

A molett asszony: Kérlek, csak ne csinálj nekem renomé.

A férj: Na és hogy tetszik magának?

A fiatalember: Hát hogy tetszik?...
A molett asszony: Igaza van. Én is így vagyok vele.

A férj: Dettó.

A molett asszony: A bonviván egy fess fiú.

A férj: És a primadonnának gyönyörű teste van. Ebben maradunk.

A fiatalember: Benne vagyok.

II.

Szín: ugyanaz. *Idő:* a második felvonás után. *Szereplők:* ugyanazok, velem együtt, aki szorosan mellettük állok és indiszkrétül hallgatózom.

A kövér asszony: Na?...

A fiatalember: Ami a darabot illeti...

A molett asszony: ...és a zenét...
A férj: Nem a Zerkovitz írta?

A fiatalember: Szó sincs róla. Ez a muzsika olyan ismeretlen nekem és a Zerkovitz zenéje mindig ismerős.

A molett asszony: Mi a véleménye ejgentlich erről az egész ízéről?

A fiatalember: Jól táncolja a primadonna a tangót.

A férj: Olyan izésen... hatásosan emeli a lábait.

A kövér asszony: A ruhája nagyon jó. Ha tudnám, hol dolgoztat...

A fiatalember: Holnap megmondom. Nekem Molnár Jenő, aki a darabot fordította, jóbarátom.

A kövér asszony: Ne mondja! Hogy néz ki?

A fiatalember: Várjon csak, majd körülnézek. Látja azt az alacsony, bajszos, nagyhajú pápaszemes embert?... Asz-pasz olyan.

A molett asszony: Érdekes darab.

A férj: Igen, olyan... olyan hogyishíjják...

A fiatalember: Igen, egészen olyan. És csakis azért jöttem el. Sokat nevettek?

A molett asszony: Ami engem illet, én minden marhaságon nevetek. Néha a férjem is olyan jókat mond... Mondom, én minden marhaságon nevetek.

A férj: Marhaság.

A fiatalember: Huh, maga csakugyan jól tud viccelni.

III.

Szín: ugyanott a ruhatár előtt. *Idő:* az előadás után. *Szereplők:* változatlanok.

A fiatalember: Na?

A molett asszony: Fáj a derekam a nevetéstől.

A férj: Megpattant a fűzője.

A molett asszony: Ez nem volt vicc, Adolf. Egészen blöd vagy. És maga?

A fiatalember: Köszönöm, én csak félig.

A molett asszony: Olyan jól mulattott?

A fiatalember: Ahogy már én szoktam. És mit szól a darabhoz?

A molett asszony: Van benne valami... izé... Határozottan. Mondja csak, miféle darab is ez?

A fiatalember: Azt mondja a színlap, énekes vígjáték.

A molett asszony: Izé... azt akartam mondani... ez a darab csakugyan olyan specerájosan... izé... speciálisan énekes és vígjáték. Ugye, ez a maga véleménye is?

A fiatalember: Dettó.

A molett asszony: Hiába, csak maga ért a színházhoz!... Maga egy született Intim Pista!

A fiatalember: Egészen jó üzlet egy ilyen „Nászéjszaka”-t csinálni.

A férj (célzatosan): Egy ilyet igen.

A molett asszony (még célzatosan): Gondolod?... Na, te jól néznél ki az ötvenedik előadáson...

A Borsszem Jankó legközelebbi száma február 10-én jelenik meg.

Megfejejt közmondások

Szereti, mint forgalmiadóellenőr Fábrián képviselőt.

Kinek Papp Jancsi, kinek a poent.

Hegymegi Kiss Pál kis gond, hátmege Nagy Emil nagy gond.

Szegény jasszt még a Huszágh is húzza.

Örül, mint bolond a FAKSZ-nak.

Addig panamázzál, amíg a protekciód ér.

Jó pap holtig politizál.

Adj Csilléryéknek állást, kivernek a Munkásbiztosítóból.

Nem mind Arany az a sok költő, akinek a nadrágja fénylik.

Politika és Pöstyén

— Hallom, Nagy Emil Pöstyénbe készül.

— Mért, mi baja?

— Kúrára van szüksége. A kilépcsélnél nagyon megrándult a lába.

Vásároljon vászonárut Klein Antal

divatruházában

Király ucca 53

(Akácfa u. sarok)

„Mindnyájan olyan fiatalok vagyunk, amilyen rugalmasak véredényeink.” Ezért, hogyha megelőzni akarja az időelőtti elöregedést és az ütőerelmeszedést, használja a D'Arsonval-sugaras kúrákat az Elektromágneses Gyógyintézetben (VII, Vilma királynő út 11.)

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VI, Mozsár u. 9. Telefón: T. 233—24

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér

Félévre . . . 10 pengő 50 fillér

Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

Nyomatott:

Biró Miklós nyomdai műintézetében

VII, Rózsa ucca 25

Pesti polgár panaszai

Irja: Hesz Ferenc

FLETA-EST

Szerény ebédjét lenyelve
Szegény pesti polgár,
Sziesztázik, de elméje
Már ki tudja hol jár?

Csődön avagy újabb seften?
Csak a jó ég tudja,
Hisz oly kiszámíthatatlan
Ma az élet útja.

Gyanútlanul szivarozgat,
Jól szelel szivarja,
Midőn neje, váratlanul
Ily szókkal zavarja:

Samu, kérlek, ne felejtse el,
Kedden jön a Fléta!
Es szolj be a kárpitoshoz:
Rossz már a tapeta.

Fölrezen a pesti polgár,
Szivarját kiejtve
S elmegy a tapéta-ügyben,
Flétát sem felejtve.

Szóba áll a pénztár előtt,
Mint a többi társa,
Hogy a jegyet, mit kért neje,
Flétához megváltsa.

Szörnyű áron, drága pénzen
Megváltotta végre,
Búsan nézve fel utána
A jóságos égre.

S konstatálta, midőn eljött
A nagy Fléta-este,
Hogy neje még Saljapinnál
Sem volt így kifestve.

Azzal leült neje mellé
A páholyba s nyomba'
Belemerült azonmód' egy
Hosszú, mély álomba.

Énekelhetett már tőle
Fléta, ahogy tetszett,
Bóbiskolva figyelte csak
Ezt az egész heccet.

Neje néha, kit a Fléta
Teljességgel feldúlt,
Meglökte őt s ő a másik
Oldalára fordult.

Nem bánta, hogy a publikum
Dühöng-e vagy örül,
Nem nézte, hogy siker-e vagy
Baj van Fléta körül.

Ő csak aludt, nem izgatta
Se Fléta, se zene,
Ómiatta az egészet
Ehette a fene.

Nem is lett vón' semmi baj, ha
Gyöngéd felesége
Nem taszítja oldalba, hogy:
Ne aludj már! Vége!

S mert nejének hangja zord volt
És cseppet se tréjás,
Szólt a pesti polgár: Oh, én
Szerencsétlen Flétás!

Jancsika nem tudja a leckét

Sándor Pál: Már megint nem tudod, hogyan kell valorizálni? ... Most az egyszer még elengedem a büntetést, de ha legközelebb nem tudod, akkor majd meglátod... elbuktatlak!

A pikáns jelenet

Egy párizsi bohózat második felvonása azzal kezdődik, hogy a bíróság egy nagyon pikáns válopört tárgyal. Alighogy megkezdődik a jelenet, egy idősebb úr feláll a nézőtéren és stentori hangon szól:

— Ezennel indítványozom a nyilvánosság kizárását.

A Royal-Apollo moziban

— Kutyát nem szabad bevinni, nagysád!

— No, de ilyesmit! Azt még megértem, hogy kiskorúakat nem engednek be, de mit árthat ez a film a kutyának?

Fléta bucsudala

A t. pesti publikum
Most már ki van szíva,
Utánam a vízözön, —
Jöhet Tejko Kiwa.

Önagysága kinjai

— Doktor úr, csináljon valamit... az uram alvás közben folyton beszél.

— Ha csak ennyi az egész, ez nem olyan nagy baj.

— Már hogyan volna!... Nem tudok neki visszafelelni.

Nem babonás

— Kedves Pista, most, hogy már el vagyunk jegyezve, vallja be nekem, de őszintén, hogy babonás-e?

— Nem én, egyáltalán nem!

— Hála Istennek! Maga ugyanis pont a tizenharmadik völegényem.

Az Andrássy uti divatüzletben

Egy vevő azt kérdezi Komlós Sándortól, az ismert divatárkereskedőtől:

— Mondja, Komlós úr, maga az egységspártnak melyik oldalával szimpatizál? A ballal vagy a jobbal?

— Nekem az egyik oldal éppen olyan kedves, mint a másik. Engem minden oldalról támogatnak.

NÁSZÉJSZAKA

---

a

BELVÁROSI SZÍNHÁZBAN

! A szezon legnagyobb eseménye !

HONTHY HANNA
BERKY LILI GOZON GYULA
DELLY FERENC

Túlkapás — túlfizetés

- Maga forgalmi adóellenőr? ... És mit kap?
- Ezernégyszáz pengót havonta
- Na és ehhez jön még valami?
- Hogyne! Ehhez jön még az, amit Fábián Bélától kapok.

Igy stilszerűbb

- Ennek az optáns-ügynek, ahogy a románok kezelik, egész nyugodtan más nevet lehetne adni.
- Még pedig? ...
- Loptáns-ügy.

Elaltató-dal

- Úgy látszik, a kis entente csendes kimúlásban szenved.
- Igen, már kezdik elaltatni a nagyhatalmak. Ezt a dalt dúdolják a fülébe: Entente baba, tente...

Újfajta párt

- Most végeredményében milyen párti Kállay Tibor? Liberális vagy egységes?
- Kétséges.

Trotszkij nevet cserél

Moszkvából jelentik: A Szibériába száműzött Trotszkij az uralkodó rendszerrel való teljes elégedetlenségét nevében is demonstrálni kívánja s ezért a *Trutzkij* nevet vette el.

Hát ez nem összeférhetelenség?

Kedves Borsszem Jankó! Alulírott ellen összeférhetlenségi panaszt emeltek a városházán egy építkezésből kifolyólag. Leghangosabban Bedő Mór, a molett Adonisz támadott. Kérdezem: ha én, a karesú ember, összeférhetetlen vagyok, akkor mennyivel inkább összeférhetetlen Bedő Mór az ő százhusz kilójával? Egy ilyen nehéz ember hallgasson, ha összeférhetlenségről van szó. Tisztelettel Nagy István bizottsági tag.

Kényelmes megoldás

- Érdekes! Hát mindenki megmaradhat az egységspártban, aki a titkos szavazás híve?
- Hogyne! Ezek az úgynevezett titkos kormánypártiak.

Bethlen és a leszerelési konferencia

A leszerelési konferencia előkészítő bizottsága táviratilag üdvözölte gróf Bethlen István magyar miniszterelnököt abból az alkalomból, hogy Kállay Tibort olyan játszi könnyedséggel leszerelte.